

BURUNSUZ

(Francis Picabia için...)

burunlu burunsuzların
ekran bakışlı suratların
dünyasıyız

söylem kokularının
şekerli kan yağının
sayısıyız

göreceli zamanın
yer ayırtmaların
algısıyız

çok affedersiniz;
av köpekleriyiz

bildiğiniz düz burunsuz açıklanamaz hırsız
o uzun ellerimizle gece gündüz hırslanırız

misal;

öğlenleri orta kahve içiyoruz burunsuz
akşamüstü birbirimize gülüyoruz burunlu

ödülleri aldık sabahlar olmasın burunsuz
tespihler dizdik akşamlar varmasın burunlu

“Çok yaşa!” bunu hemen işe aldık burunlu
“Tüh be!” bunu birden işten attık burunsuz

kahvaltı keyfine dik kalktık burunlu
akşam yemeğine yan yattık burunsuz

bu kasa benim anladın mı burunsuz
o masa hepimizin anlamadım burunlu

burunsuz bir nesil geliyoruz yukarıya
taytlarımızı sıkı sıkıya kuşandık
burunlu medeniyetlerden hızla aşağıya
gidiyoruz kendimizi bıraktık

Ey insanlık!
aralar diktik
birbirimize
susuyoruz

Ey insanlık!
hep bir ağızdan
susuyoruz

bu aralar
kulaktan
öpüşüyoruz

burunsuz

Zafer Yalçınpınar ile Duygu Gündeş

Nisan 2015